

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז שליט"א

בית הכנסת "אהבת התורה - איש מצליח"
רחוב הרב עוזיאל 43 ב"ב.

בשעה 20:30

בית נאמן

מוצ"ש פרשת וירא, י"ח בחשון תשפ"ב

נושאי השיעור:

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן שליט"א
בערוץ קול ברמה.
או ב'קול נאמן':
079-9-367-367
או ב'קול בית נאמן':
079-9270505

א. מילה בשבת שיש חשש שיבואו אורחים תוך חילול שבת. ב. איך מל אברהם אבינו ע"ה יומיים קודם הפסח? ג. וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים... וירא וירץ לקראתם" (בראשית י"ח, ב), מדוע נאמר "וירא" פעמיים? ד. הרפורמים ריקים ופוחזים אינם מאמינים בכלום. ה. דין הקראים. ו. תיבת "האהלה" ותיבת "צערה" שתיהן מלרע. ז. ביאור הדו-שיח בין אברהם אבינו ע"ה לבנו יצחק אבינו ע"ה - "ויאמר אבי ויאמר הנני בני" (בראשית כ"ב, ז). ח. הפסקות פרשת חיי שרה בשבת במנחה ובשני וחמישי. ט. מצות הכנסת אורחים - תגן על האורח שלך.

מה חטא התינוק?

א. ¹ שבוע שעבר דברנו על מצוות מילה. לפעמים יש שאלה, הברית חלה ביום שבת, ויש כל מיני קרובי משפחה שאם ישמעו שהברית בשבת הם נוסעים בשבת. ויש עוד יותר, באים בשבת, ומעשנים ומצלמים את התינוק ואת הכל. והוא חושב לא עשיתי כלום. (יש להם מצלמה בכיס או שעושה בהעלמה). אז אנחנו גורמים להם לעשות עבירה - לחלל שבת בגלל המילה של התינוק. אמרו כמה עצות. **עצה אחת** לדחות את המילה, **לומר להם: התינוק הזה חולה ולא מרגיש טוב לא עושים לו מילה ביום, המוהל אמר לדחות.** והם דוחים באמת. אבל זה לא טוב, כי מה חטא התינוק שבגלל אנשים מחללי שבת ידחו את המילה שלו?

"למדו לשונם דבר שקר"

ב. יש עצה אחרת לומר להם: התינוק יש לו צהבת, וביום שבת אינני יודע מה יהיה, ומסתמא לא נעשה בשבת. ובמוצאי שבת יתקשרו אליהם ויגידו, לא, התינוק הבריא ב"ה והיה מאה אחוז, וכבר עשינו לו מילה ביום שבת. **להתרגל ככה פעם ופעמיים, זה בבחינת "למדו לשונם דבר שקר"** (ירמיה ט', ד). כתוב בגמ' בסוכה (דף מ"ז ע"ב) שאסור לומר לתינוק אני נותן לך משהו ואתה לא נותן לו, כי אתה מרגיל אותו בשקר. וקל וחומר שזה לא תינוק, אלא זה גדולים. אחר כך יאמרו: "תראה, הדתיים ככה עושים", "החרדים ככה עושים".

לעשות את המילה בזמנה - בשבת, והסעודה בליל שני

ג. לכן הדרך הנכונה היא לעשות את המילה בזמנה, לא לדחות אותה. אבל כשמזמינים אותם אומרים להם אנחנו עושים מילה בעשרה אנשים, זה הכל, אין לנו לא סעודה ולא שום דבר. כיון שחלה בשבת "אין מערבין שמחה בשמחה" (מו"ק דף ח' ע"ב)... (מה אכפת להם... הוא לא אומר להם שזה לא שייך כאן). אז סעודה לא עושים בשבת. **והסעודה תהיה ביום ראשון בערב - ליל שני.** יש מקום לסעודה כזו. זה נקרא סעודת לילה שלישי. ויש לזה

1. חזק וברוך [לפייטן רבי כפיר פרטוש הי"ו]. מאח שלך [המנגן ר' הונתן] למדתי תירוץ לנאמר ב'נשמת כל חי'. כתוב שם: "ואילו פינו מלא שירה כים, ולשוננו רינה כהמון רגליו וכו' ורגליו קלות כאיילות". חכם אחד בעל ספר מחזור קטן - רבי אברהם אלנקאר אמר שהוא ראה מכתב יד של רבי דוד חסין (הה משורר ופייטן ידוע במרוקו, הוא כתב הרבה שירים) שהוקשה לו מה עניין ב'רגליו קלות כאיילות'? בשלמא "שפתותיו כמרחבי רקיע" ו"ידינו פרושות כנשרי שמים", אבל רגליו בשביל מה? עד שראה שהפייטנים היו עושים דבר כזה, יש להם קצב ברגליים. עכשיו ראינו אותך וזה בדיוק - "ורגליו קלות כאיילות"... אם יעשה כבדות זה לא יהיה טוב, אבל הוא עושה ממש "קלות כאיילות". שתהיה בריא, ושתזכה גם להנעים, לא רק לתופף - "ורגליו קלות", אלא גם בדיבור וגם בדרשות ובכל דבר טוב.

מקור במשכנות הרועים (מערכת ה"א אות ק"ג) בשם מטה משה (דף ר"ע"א). בתנוס כולם עשו את זה, בליל המילה - ליל ברית יצחק עשו סעודה גדולה, בבוקר אחרי המילה חלקו שקדים וצימוקים². ועושים עוד סעודה בליל שלישי. ולמה עושים בליל שלישי? כי כתוב "ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים" (בראשית ל"ד, כ"ה), התינוק כואב לו מהמילה בעיקר ביום השלישי³. לכן כשרואים שהתינוק מרגיש טוב, והוא עבר את המילה בשלום עושים שמחה וסעודה. ויש זכר לסעודה הזו בגמ' בב"ק (דף פ"ט סע"א), כתוב שם: "ישוע הבן או" או "שבוע הבן". מה זה ישוע הבן? (כשאנחנו אומרים ישוע זה מזכיר לנו את אותו האיש, אבל לא זאת הכוונה). ישוע מלשון ישועה (ראה תוס' שם), ישועה של הבן שהוא נולד ונושע ממעי אמו. וכמובן אחרי המילה הוא הבריא לגמרי. ישוע הבן או שבוע הבן שניהם אותו דבר. כנראה זה שבוע אחרי לידה. לכן כיון שיש דבר כזה שעושים סעודה בליל שלישי, ממילא יאמר להם אנחנו עושים כאן מניין בדוחק וזה הכל. אל תבואו כי אין סעודה, אם תבואו לא תאכלו כלום. אולי תאכלו קצת פולים וארבעס וזהו... אבל כשתבואו ביום שלישי יש לכם סעודה כיד המלך, ויבואו ביום שלישי. (כי איהא שיש אוכל, הם באים...), ואז יוכלו לצלם ולעשן ולעשות מה שירצו.

לכאורה אסור למול ג' ימים סמוך ליו"ט ואיך עשה כן אע"ה?

ד. חכמים אומרים שאברהם אבינו נימול בשלושה עשר בניסן, וביום השלישי למילתו הגיעו המלאכים. מתי הגיעו? ביום א' דפסח - ט"ו בניסן. וסדום נהפכה בליל ט"ז בניסן (ככה מפורש במדרש רבה סוף פרשה נ' פייסקא)

2. רבי ניסן פינסון ז"ל היה המוהל של הבן שלי, ואמר לי: למה זה ככה? הסעודה העיקרית היא אחרי המילה, ואתם בורחים?! אבל יש להם עבודה, אנשים ממהרים לעבוד. אמנם לא כמו כאן שבשעה שבע עובדים, שם בתנוס בשמונה-שמונה וחצי - תשע, אבל אם ישבו בסעודה, ילכו לעבודה בשעה אחת עשרה. זה לא בני ברק... בבני ברק החנויות פותחים אותם מאוחר ולא אכפת להם, ויש אנשים שנסארים בחנות עד חצות הלילה ולא קורה להם כלום. (יש פיוט כזה "קראתיך בכל לב - בחצי הלילה"). אבל שם לא, בשש בערב הולכים לבית. אפילו מספיקים לפעמים אחר כך מנחה. אז ממילא הסעודה העיקרית עשו אותה בלילה, וביום עושים דברים קטנים.

3. יש אומרים שכל הימים כואב לו, אבל מלשון הפסוק משמע שרק ביום השלישי כואב. כי אם בשלושה הימים כואב לו, היה צריך לומר "ויהי ביום השלישי בעודם כואבים" - מהמילה עד היום השלישי, ושם כתוב "בהיותם כואבים". אז משמע שביום השלישי (שם), שלישי זה חצי השבוע ואז הכאבים מתעוררים יותר.

עיצוב גרפי: תא"ל 050-2798858

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
17:17	18:28	19:09
17:34	18:30	19:06
17:22	18:28	19:04
17:35	18:31	19:07

לע"נ אבי הישיבה הר"צ רבי בנימין הכהן בן מברכה זצ"ל.

י"ב. פעם היה לי ספק מתי זה היה, אם בליל י"ד או בליל ט"ו. אבל לא, זה היה בליל ט"ו. ובט"ו באו המלאכים. ולפני כן בא הקב"ה לבקר את החולה, ומיד באו שלושה מלאכים. יש כאן קושיא, **לפי הרשב"ץ** (ח"א סי' כ"א והספרדים הולכים על פיז), **מילה דחוייה לא עושים אותה סמוך לשבת**, למה? כי במילה צריך לחכות שלושה ימים עד שהתינוק יתרפא. ואם אתה מל אותו לפני שבת אתה מכין אותו כביכול לכתחילה שיחללו שבת בעבורו. מחממים לו חמין, ואולי גם צריכים לבשל ולהדליק ולהבעיר, לכן הרשב"ץ אומר לא לעשות דבר כזה. **אם נולד בזמנו לא אכפת לנו. אבל אם הוא לא בזמנו, אסור למול אותו ביום חמישי או ששי מפני שסמוכים לשבת.** ולכאורה הוא הדין ליו"ט. וכי נצטרך לחלל אותו בשביל תינוק שנימול שלא בזמנה! לא. וא"כ למה אברהם עשה מילה יומיים לפני פסח, הרי אברהם שמר את כל התורה כולה (יזמא דף כ"ח ע"ב)?

ארבעה תירוצים

ה. יש לזה כמה תירוצים. א. אצל אברהם לא הייתה המילה שלא בזמנה, כי אותו היום שנצטווה זה זמנה, לכן עשה מילה לפני פסח, שהרי מילה בזמנה דוחה שבת ודוחה יו"ט. ב. אולי יש חילוק בין שבת ויו"ט, הרשב"ץ דיבר על שבת, ועל יו"ט לא דיבר. ויש אומרים שביו"ט אין בעיה לכולי עלמא⁴ (מרוח החיד"א במראית העין בליקוטים (סימן ח' אות ב') והגאון ערך השלחן בקונט' ספר הזיכרון (מע' מ' אות ב') ועוד. ע"י בשו"ת יבי"א ח"ה חיו"ד סי' כ"ג אות ז'). ג. אמנם אברהם אבינו קיים את כל התורה כולה, אבל לא יום טוב כזה שיצטרך לשמור אותו בכל הפרטים, אלא עשה אותו בתור חומרא וחסידות, ולדחות מילה בגלל יו"ט שעוד לא נצטווה עליו ועושה אותו בגלל חסידות זה לא שייך. ד. אברהם אבינו לא שייך בו כל החשש. למה לא? כי יש לו מלאך רפאל שהגיע לרפא אותו. אז ממילא אין שום בעיה. הרי מה החשש של הרשב"ץ? שיצטרכו לחמם ולבשל וכו'. ואצל אברהם הוא בריא אולם.

מדוע נאמר "וירא" פעמיים

ו. הסבירו למה הפסוק אמר "וישא עיניו וירא והנה שלושה אנשים... וירא וירץ לקראתם" (בראשית י"ח, ב'). **למה נאמר עוד פעם וירא?** אמרו היה מעשה **באדמו"ר רבי דוב בער⁵ ממזריטש⁶**. היה גביר אחד עשיר גדול ששמע שהאדם הזה בעל רוח הקודש ויודע כמה דברים. אמר אני אף פעם לא ראיתי אותו, ואני עובר לרגל מסחרי בעיר מזריטש, אז אני אכנס אליו לראות. בא אליו וביקש ברכה. אחר כך אמר לו: **תשמע בני, כל האנשים חושבים שהתרופות מרפאות, אבל לא, הן לא מרפאות, אלא עם כל רופא בא מלאך, יש מלאכים קטנים ויש מלאכים גדולים.** עם הרופא הטוב ביותר - המלאך רפאל בא אתו והוא המרפא. הכדורים לא עושים שום דבר זה כדורי משחק - כדורגל... אבל המרפא האמתי זה המלאך רפאל שבא עם הרופא הגדול. והגביר שומע וחושב אין לי שום קשר לזה. הוא לא רופא, (אני לא דוקטור ולא בן דוקטור", ככה כתוב במקור. והיום אומרים - לא רופא ולא בן רופא, "לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי". עמוס ז' י"ד), **מה רוצה הרב ממני? אולי**

4. **האשכנזים** יש להם את הש"ך (ס' י"ח סי' ק"י) שאומר, אנחנו לא נוהגים בדבר הזה, אלא **עושים גם מילה שלא בזמנה סמוך לשבת**, הם לא מחכים עד אחרי שבת. לפעמים אחרי שבת יש יו"ט ושבת ויו"ט וכו' וכו', אלא עכשיו הזמן כשר לשבת - תמול אפילו שזו מילה שלא בזמנה.

5. בחו"ל לא ידענו לקרא את זה. היינו קוראים בע"ז... זה לא בע"ז זה בע"ז, בע"ז באידיש זה דוב. אבל חבל שכתבו לנו בע"ז. היום יש הרבה שלא כותבים בע"ז. מה תחשוש? אולי יקראו ב'ר? שיקראו ככה - "בר ולחם ומזון" (בראשית מ"ה, כ"ג). מה יכול להיות?! אבל בע"ז זה משגע פילים... אנחנו קוראים את זה ואומרים מה זה?

6. הוא היה צדיק גדול והיה תלמיד מובהק של הבעל שם טוב. **בתחילה חשבו למנות את בנו של הבעל שם טוב - רבי צבי,** אבל בתום שנה מפטירת הבעל שם טוב, **אמר רבי צבי לרבי דוב: היום ראיתי את אבא, והוא אמר לי שכל ה"פעקלאך" הולכים אליך - כל החבילות כולן.** אתה תהיה במקומו לא אני, אני נחבא אל הכלים. אמר לו: בסדר, קיבל עליו.

הוא דיבר לי ברמז? טרח להבין את הרב (הוא בן תורה) ולא הבין כלום. אמר אין מה לעשות, אמר שלום והלך. אחרי שלושה חודשים חלה, והיה חליו חזק מאד. וכולם היו אוהבים אותו כי היה בעל צדקות ובעל מידות טובות, אז אמרו אדם כזה חולה, נחפשו לו את הרופא הטוב ביותר. באותו הזמן הגיע הקיסר של גרמניה ("פרוסיה" שכונתים פעם, זו גרמניה) לעיר שגר בה הגביר הזה, והוא בא צמוד לרופא שלו, וכולי האי והלואי (הלואי והרופא יוכל לעזור לו, זה רופא מהולל ומפורסם). אז הלכו לקיסר הגבירים היהודים הנכבדים, והתחננו לפניו, אמרו: יש לנו בן אדם טוב, יקר וחשוב מאד, שהוא חולה וצריך לטפל בו, הוא הלך לכל הרופאים ואין מה לעשות, אולי כבודו ירשה לרופא הפרטי שלו שיבוא לטפל בו? אמר: בסדר⁷. והרופא הזה יהודי היה. אז הוא בא אליו ואמר להם: **אתם מביאים אותי להחיות מתים! אני לא יכול להחיות מתים, זה גוסס⁸!** מה אתם רוצים?! אמרו לו: תשב, תשב. **הוא יושב**

7. אז הגרמנים היו עוד בני אדם, בדורנו גילו את פרצופם הפנימי.
8. היה לנו מקרה כזה בישיבה, בחור אחד שמו "דניאל משיח" שהייתה לו צהבת גדולה מאד, 98% צהבת. לקחו אותו לצרפת בניסיון אולי ה' יעזור, אולי יש שם רופאים ויתרפא. הרופאים ראו אותו, אמרו: היה לו יותר טוב שימות בארץ הקודש, למה אתם מטלטלים אותו לחוץ לארץ? אמרו להם: בכל זאת תעשו משהו. הם רצו לגלח לו את המקום של הבעיה שלו, **והנה שומעים שהכבד התחיל לפעום!** אמרו: מה זה? איך התחיל לפעום? אז הפסיקו. הכבד התחיל להתחזק ולהתאושש, ומצד 98% של מוות נעשה 98% של חיים. תוך יומיים-שלושה לא הוצרך לניתוח. הרב עובדיה ע"ה פעם שמע את הסיפור ואמר מה? הוא לא עבר ניתוח?! הוא לא עבר ניתוח! אחרי שיצא משם חיבר ספר שאלות ותשובות - כרם חמד (חמד ר"ת חכם דניאל משיח). אחותו הייתה רחוקה מהדת, אמרה אם יש אלוקים שירפא את האח שלי. ואכן יש אלוקים ורפא את האח שלה... (אמרו שרצו להכניס אותו בספר השיאים של גינס, כי לא היה אף פעם דבר כזה שהכבד הלך ממנו 98% והוא הבריא). אמרתי, למה הבריא? כי כתוב במשנה (חולין דף מ"ב ע"א) **אם ניטל הכבד ולא נשתיר ממנו כלום טריפה, ובמשנה הבאה (דף נ"ד ע"א) כתוב ניטל הכבד ונשתיר ממנו כזית כשר.** והגמ' (דף מ"ז ע"א) מקשה, בתחילה אמרת לא נשתיר כלום, משמע אם נשתיר משהו זה כשר, ואח"כ אתה אומר כזית, איך זה? אמרה שני תנאים אמרו את זה, אחד זה רבי חייא והשני רבי שמעון בר רבי. אז בגמרא יש שתי דעות, יש אומרים צריך שישאר משהו, ואם נשאר משהו הכל יהיה בסדר, ויש אומרים לא, צריך שישאר כזית. ואצל היהודי הזה - רבי דניאל נשאר פחות מכזית, וזה תלוי בשתי הדעות של הגמרא, אז בשמים תפסו את הדעה שהולכים אפילו אחרי כל שהוא, ואת ה- 98% שהיו לא טובים הפכו אותם לחיים. המלה "לחיים" גימטריא 98... הוא הבריא! הרב עובדיה לא האמין! אספנו בשבילו כסף שיעזרו לו שם. היה צריך מאה וחמשים אלף דולר. יש שם שני צעירים רופאים יהודים תוניסאים שהם מומחים בניתוח של הכבד (בארץ לא היו כמותם, עכשיו אולי למדו. אבל בזמנו (בתש"ן) לא היה מי שיועך לנתח כבד, היה אחד שמו דוקטור **יגאל קם** שהוא ניתח פעמיים והפסיד, אז הוא ברח, לכן נקרא יגאל קם, קם וברח... מה לעשות לו), והם לא רצו לטפל בו, בסוף ראו שהוא הבריא. וזה היה נס גדול. נסעו עם הבחור הזה שני רופאים מבלינסון, אחד ערבי ואחד יהודי, והערבי אמר: תגידו לחברים שלכם בישיבה שילמדו תהלים "פוך"טה" - חזק! בשביל הרפואה שלו. למדנו מזה שאסור אף פעם להתייאש, תמיד תקווה לטוב.

ככה גם רואים בפרשה שלנו. אברהם אבינו יודע שהוא לוקח את בנו לשחיטה, ואומר "ונשתחוה ונשובה אליכם" (בראשית כ"ב ה). לא אמר "ונשתחוה ונראה" או "ונשתחוה ואשובה", לא, ונשובה - ביחד, וככה היה בסוף, יצחק חזר אתו. וגם בהפטרך אותו דבר, האשה השונמית אומר לה בעלה "מדוע את הולכת אליו היום" - מה את עושה אצל אלישע? - "לא חודש ולא שבת", והיא עונה לו: "ותאמר שלום" (מלכים ב' ד' כ"ג), הכל בסדר. לא אמרה הבן חולה ושוכב במטה, לא נותרה בו נשמה. היא לא אמרה את זה, אמרה "שלום", ובסוף היה שלום.

פעם רבי אריה לוי⁹ ע"ה היה לומד הפטרת השבוע עם אשתו בכל ליל שבת, לומד את הפרשה ואחר כך את ההפטרך. כשהגיעו "ותאמר שלום", אמר: יש לי קושיא על הספרדים. אמרה לו: מה הקושיא? אמר לה: **אנחנו האשכנזים ממשכים את הסיפור עד הסוף - "ותשא את בנה ותצא" (שם פסוק ל"ז), אבל הספרדים מסיימים ב"ותאמר שלום". ומה היה בסוף? כל אחד הרי רוצה לשמוע מה היה בסוף.** אמרה לו אשתו: אתה לא יודע? הספרדים מאמינים בתמימות, לא שואלים ולא חוקרים ולא דורשים איך היה ומה היה. לא אומרים כלום. אומרים מסתמא אם הלכו לאלישע הכל היה בסדר, לכן "ותאמר שלום" הכל שלום. אבל האשכנזים חוקרים יותר מדאי, רוצים לברר איך קם ואיך חיה, לכן עשו להם טובה - עשו להם הפטרה ארוכה, שיהיה להם נחת רוח מזה... אבל הספרדים לא שואלים.

בית החוראה כסא רחמים

סניף ב"רץ סיסטם תוצין

מחנה אלפוזי כל רחמי אלפוזי

02-5353-383

www.yhr.org

בית החוראה

ממונות

רביית

24

24

מחנה ביאמה

רוצים יותר מזה? אבל הם התעקשו, לא! אנחנו רוצים את שני האנשים האלה - "ונדעה אותם". איזו חוצפה! אבל אותו דבר קורה לנו היום, שיש אנשים כאלה - "מצעד הגאווה" - מצעד החרפה והבוז, אין להם חיים נורמלים אלא הכל הפוך! לצערנו הרב, גם הרפורמים, יש אחד שיוודע ללמוד, ואומר שצריך לקרב אותם, להביא להם ספר תורה, כי הם רוצים להתקרב ליהדות ואנחנו הרחקנו אותם. וכי הם רוצים להתקרב ליהדות? מי ריחק אותם?! לפני מאה וחמשים שנה היה אדם אחד רשע ששמו אברהם גייגר, שהוא לקח אתו מאות ואלפים והרס אותם, ומאז התחילה התנועה הרפורמית. התנועה הרפורמית כולה הרס וחורבן. ולפי דבריו של החכם הזה אפשר להכשיר גם את הקראים, כי הם יותר טובים מרפורמים, שהרי הם מאמינים בתורה שבכתב, אבל הרפורמים אינם מאמינים בכלום, הם ריקים ופוחזים, אינם מאמינים בשום דבר, וכופרים בעיקר! ואתו חכם אומר שהיום אין לנו מינים. איך אפשר לומר כך, וכי אלה לא מינים?! הם רבניהם ומכשפיהם, כולם חושך ואפילה. איך אתה מכשיר אותם, ולתת להם ספר תורה?! מה הם יעשו עם הספר תורה?! לפי זה אפשר להכשיר גם את השומרונים והצדוקים והבייתוסים והקראים, כל אחד מבין את התורה בשפה אחרת, כל אחד יש לו הסבר אחר.

הקראים קרעים שאינם מתאחים

ט. בזמנו קם רב סעדיה גאון שהיה אדם יחיד והיה נרדף (כי רדף אותו ריש גלותא "דוד בן זכאי" שהיה לו יוכיחים אתו), והוא התחבא במקום מסויים עשר שנים ושם כתב את ספריו. והספרים האלה הורידו את הקראים כליל. ואמרו: **הקראים האלו קרעים שאינם מתאחים! יש מתירים אותם אחרי שיחזרו בתשובה, ויקבלו עליהם את דברי רבותינו, אם לא תקבלו - אתם עושים צחוק מהתורה?! כל אחד יפרש אותה איך שהוא רוצה?! הרי גם הנוצרים מפרשים את הפסוק "שמע ישראל" לפי דרכם, א"כ מה אנחנו נעשה? היו בליל של מוחות. ומה הצליח רב סעדיה גאון? שתוך כמה שנים, הקראים התמעטו לגמרי, והיום מישוה מכיר קראים¹⁰?! ולולא רב סעדיה גאון היו נטמעים בתוכנו, והיה חורבן. ויש אומרים שאפילו אם יקבלו הקראים עליהם תשובה, איננו מקבלים אותם ליהדות. למה? כי יש להם קידושין על פי התורה, והקידושין שלהם טובים כי הם יהודים, אבל אין להם גירושין, וא"כ מי שנטמע בהם, יתכן שילך לרבנים שלהם שיעשו לו גט, ולמעשה גם אחרי ה"גירושין" שלהם היא לא גרושה, והיא אשת איש. ואם היא הולכת ונישאת לאיש אחר, הילדים שיוולדו ממנה הם ממזרים גמורים. וא"כ מעורב בהם ממזרים, וכולם אסורים. וזו דעת הרמ"א באבן העזר (סי' ד' סעיף ל"ז). אבל יש אומרים שגם הקידושין פסולים (עיי' בשו"ת יב"א ח"ח חאה"ע סי' י"ב), כי הם לא יודעים לעשות אותם. כי הם לא אומרים: "הרי את מקודשת לי", אלא החתן נותן לה מטבע ואומר לה: "מצא אשה מצא טוב" (משלי י"ח כ"ב), "חזק וברוך" ... מאי קא משמע לן? הרי שלמה המלך אמר את זה, וכי אתה בא לתת חותמת לשלמה המלך? מה אתה עושה?! אבל לפחות כל זמן שהם מחזיקים בדעתם לכולי עלמא לא מצרפים אותם למנין. איך ניתן ספר תורה לקראים והרפורמים האלה, בגלל שהתרבו? הם לא התרבו ולא יתרבו! החזון איש אמר בזמנו שהחילוניים גוזרים על עצמם כרת וערירי. כי הדור הבא כבר נכרת מזרע ישראל. כי יבוא רפורמי ויקח גויה, ולחופה מזמין שנים, אחד כומר ואחד רב. הרב יאמר "שבע ברכות"**

9. כמו שפעם בן גוריון היה עושה בכנסת משהו "מהפכני". היה הולך הראש למטה והרגלים למעלה... למה אתה עושה ככה? כדי שתראו שאפשר ללכת הפוך, שהראש הפוך והרגלים הפוכות, והמוח הפוך והשכל הפוך - הכל הפוך!

10. יש מושב כזה שנקרא "מושב מצליח" (צריך לקרוא לו מקריח...). ויש מקומות כאלה שיש שם קצת קראים. והיו גם קצת קראים ברוסיה. ובספר אוצר הספרים מביא מהחיבורים שלהם, ועושה להם סימן, כאשר מביא את הרבנים שלנו או חיבורים של האנשים שלנו, כותב: ה"ר - הרב רבי. כלומר אלה רבניים. וכאשר מביא ספרים בודדים של הקראים כותב: כ"ר - כבוד רבי. "הר" זה הר הזיתים, וכר זה "כר מושל ארץ" (ישעיה ט"ז א)... דברים בטלים.

והוא רואה שהפנים של החולה משתנים לטובה, יש לו בהם קצת אודם. אמר: טוב, בוא נביא לו תרופות. לקח דף ורשם רצפט, וחתם את החותמת שלו, ושלח שליח לבית מרקחת שיביא את התרופות. הלך השליח, והרופא הסתכל שוב על פני החולה, וראה שנהיה יותר טוב, א"כ צריך תרופות אחרות. מיד לקח פתק אחר וכתב איזה תרופות צריך וחתם ושלח עם שליח אחר. וככה שני שלוחים רצים להביא תרופה לבן אדם הזה. הם רצים, והרופא מסתכל בחולה ורואה שפניו יותר טובות. אמר לעצמו: מה עושים עכשיו? זו בושה וחרפה, כל רגע ורגע תרופה חדשה?! מה יגידו, וכי זה הרופא של המלך? זה שוטה מוחלט! אמר, טוב נחכה, וכאשר הגיעו שני השלוחים עם התרופות בידם, הסתכל על החולה וראה שהוא מרגיש יותר טוב, וכבר קם מהמיטה! אמר לו: איך קמת? אמר לו: בוא ואגיד לך משהו, כשהייתי אצל הרבי לפני כמה חודשים אמר לי שלא התרופות מרפאות, אלא הרופא מרפא כי הולך אתו מלאך, והרופא הטוב ביותר הולך עמו המלאך רפאל, וכנראה זה אתה. אתה עם המלאך רפאל, ולכן אני מרגיש חיים, אל תעזוב אותי, תשאר עוד חצי שעה-שעה, עד שארגיש טוב לגמרי.

אתה תרפא את גופי ואני ארפא את נפשך

ז. הרופא אמר לו: מי זה הרבי שאמר לך כך? אמר לו: בכפר מזריטש יש רב מפורסם ששמו רבי דוב בך, והוא שאמר לי את זה. והרופא הזה לאחר כמה זמן, עזב את השיקוצים שהיו לו, והלך לרב הזה. וכשהגיע אמר לו הרב: אתה באת לרפא אותי רפואת הגוף, ואני ארפא אותך רפואת הנפש. (מה הכוונה? כי האדמו"ר ממזריטש היה סובל מכאבי רגליים חזקים מאד, והיו לוקחים אותו בכח ממקום למקום. ואילו הרופא הזה הוא בריא אבל הנפש שלו לא בסדר). והוא התיישב על ידו ונעשה חסיד ואחר כך נעשה אדמו"ר, ויש ספר שנקרא: "האדמו"ר הרופא" והוא האדמו"ר הזה. לכן אותו דבר אצל אברהם אבינו, כתוב: "וירא והנה שלושה אנשים... וירא וירץ לקראתם", כי כאשר ראה שהמלאך רפאל אָתָם - "וירץ לקראתם". שבתחילה ראה שלושה אנשים, והמלאך רפאל הסתכל עליו, מיד אמר מה אני עושה? אין לי כאבים. מיד - "וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה". כל כך יפה הפירוש הזה.

הרפורמים ריקים ופוחזים אינם מאמינים בכלום

ח. אפשר לראות בשבוע הזה בפרשה כמה אנשים משוגעים יש. לוט אומר להם: "הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש" (בראשית י"ט ח'). מה אתם אגב, הקבר של השונמית ידוע עד היום. היה סיפור על אחד שלא היה לו ילדים, הלך לכאן ולכאן ולכאן. אז ראה אותו ערבי אחד, אמר לו: תגיד לי לאן אתם הולכים? אמר לו: אין לנו ילדים כמה שנים, ואין לנו מה לעשות. הלכנו לרשב"י, הלכנו לכותל המערבי וכו'. אמר לו: ולשולמית הלכתם לה? אמר לו: איזו שולמית? אמר לו: אשה אחת צדקת שבירכו אותה וילדה בן אחרי יאוש גדול. אמר לו: איפה השולמית הזאת? לא שמענו על שולמית כזאת. אמר לו הערבי: רגע, יש לי חבר ואני אתקשר אליו ואשאל אותו. אמר לו: זו לא שולמית, זו שונמית... קבורה בעיר שונם. אמר להם: אתם תרצו שאני אקח אתכם? פחדו ממנו. אמר להם: באמת אני אקח אתכם. אל תפחדו ממני. (יש גוים בעלי מדות טובות). לקח אותם לקבר השונמית והתפללו: בזכות השונמית, כמו שאלישע עזר לה אחרי שהתייאשה בכלל מילדים - "אבל בן אין לה ואישה זקן" (מלכים ב' ד', י"ד), ואמר לה - "למועד הזה כעת חיה את חובקת בן" (שם פסוק ט"ז), ככה אלישע יעמוד לנו בתפלות שלו שיהיה לנו ילדים. וכך היה, לשנה הבאה ילדה בן! התחיל להישמע הדבר הזה ונעשה רעש. בסיפור שקראתי לפני שנים אומרים שהרבה הולכים לקבר הזה. אינני יודע אם היום הולכים או לא, אבל אם כן הולכים, כדאי שיהיה בדיק אחרי הפטרה של היום. כמו שהולכים למערת אליהו יום אחרי שאומרים הפטרת "נחמו נחמו עמי" (ישעיה מ' א') נחמו נחמו גימטריא פינחס, ופינחס זה אליהו. אז הולכים למערת אליהו (ככה מקובל מדורות, שאליהו היה מתחבא בכרמל שם) ואומרים לו: איפה ההבטחה שלך? אתה צריך לבוא! ככה עושים. אם גם כאן, מיד אחרי ההפטרה של השונמית הולכים לשם. יש כוח בברכות של הצדיקים לברוא עולמות. יש גמרא בסנהדרין (דף ס"ה ע"ב) רבא אומר "אי בעו צדיקי הוו ברי עלמא". איך לומדים זה? שנאמר (ישעיה נ"ט ב') "כי אם עוונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלקים". כלומר לולי העוונות היה לכם כח כאלוקים לברוא עולמות. איך יכול להיות הדבר הזה? הגמרא מביאה שרבא ברא גברא - ברא בן אדם (שהוא כמו ויסלה גולם שמספרים עליו, אבל הוא לא מדבר). אם כן יש כח כזה. תפלה של אלישע קיימת עד היום, מי שאין לו ילדים שילך שם ויתפלל. כמובן שלא יסמוך על הונס, אלא ילך לשם עם חיילים וכדו' שלא יקרה לו שום דבר.

מלעיל, כי כתוב בספרים שזה מלעיל. אבל זה לא נכון, **אי אפשר לומר האהלה מלעיל, כי הה"א יש בה חטף סגול, ובשוא וחטף לא עומדים.** יש פסוק באיוב (א' ט"ו): "תפול שבא", ורמזו שכשיש שווא לא עומדים בו¹⁶. אמרו, הרי בכל הספרים כתוב מלעיל והטרחו באל"ף. אבל מצאנו ספרים כתבי יד שהראו לנו בבר אילן מלפני 700 שנה (משנת ה'ר"ז) שכתוב שם "האהלה" עם געיא באל"ף והטרחו בלמ"ד.

"צערה" מלרע

יב. ואותו דבר בפסוק: "ולוט בא צערה" (בראשית י"ט, כ"ג), שיש שאומרים אותה מלעיל והטעם בעי"ן, אבל לא אומרים ככה, כי העי"ן בשווא פתח ואי אפשר לעמוד שם, אלא **אומרים "צערה" מלרע**, כמו: "ענייה סוערה לא נוחמה" (ישעיה נ"ד, י"א), אותו דבר צוערה. יש געיא בצד"י והטעם ברי"ש. דברנו על זה כמה פעמים שזה על פי דברי הרב **לחם הביכורים** (שער כ"א, עמוד רמ"ב-רמ"ה בנד"מ וע"ע שם בעמ' תל"ח ובעמ' תמ"ד ב"סלת למנחה", ובעמ' תר"ב-תר"ז בקונטרס "מאמר אסתר" תוספת ביאור בזה), **וככה הנהיג אותנו אבא ע"ה** ולא שמעו לנו, **עכשיו שמצאנו את הכתבי יד האלה, שמחה גדולה יש לנו.**

"ויאמר אבי ויאמר הנני בני"

יג. בפרשת העקדה נאמר (בראשית כ"ב, ז): "ויאמר יצחק אל אברהם אביו **ויאמר אבי ויאמר הנני בני**". מה זה "ויאמר אבי"? **מה השאלה שלו?** שיאמר את כל השאלה שלו. שמעתי **פירוש מפי הרב צבאן ע"ה** שיצחק אמר לאברהם אבינו: **אתה אבא שלי איך אתה מתאכזר עלי?** הרי בזה אתה נותן יד לפושעים שיאמרו שאני לא הבן שלך אלא 'מאבימלך נתעברה שרה', כי אם הייתי הבן שלך איך אתה עושה דבר כזה? ענה לו אברהם: **"הנני בני"**. כלומר מכאן ראייה שאתה בני, כי אם לא הייתי בני לא היית שומע לי, היית בורח לי, אבל עכשיו כשאתה נשמע לי אתה מוכן לעשות מצווה לשם שמים - "הנני בני" אתה הבן שלי. **ויש פירוש אחר** בזוהר (בראשית דף ק"כ ע"א), "אבי" אברהם מידת החסד, אם אתה מידת החסד איך אתה עושה דבר כזה? אמר לו "הנני בני", **עכשיו אני כמו הבן שלי, עכשיו אני מידת הגבורה.** ולמה נעשה הדבר הזה? א', **שאדם ידע שרחמים יותר מדאי על הבן לפעמים זה מביא חורבן.** אמרו על הפסוק **"ידי נשים רחמניות בשלו לדיהן"** (איכה ד', י), שיש נשים רחמניות שאם האבא כועס על הבן ואומר

16. ויש כאלה בארה"ב שהיו קוראים תהלים ואומרים "אשרי האיש" מלעיל (שהטעמה בשי"ן), אבל אין דבר כזה, השי"ן בשווא ועושים אותה בשווא פתח, אבל לא עומדים בשי"ן אלא ברי"ש. וגם כאן אותו דבר לגבי מלת "האהלה", אי אפשר לומר "האהלה" מלעיל אלא מלרע.

הרצאות ושיעורים

מהרב שמואל עידאן שליט"א

בהלכה | הסברה יהודית | מוסר | תולדות גדולי ישראל | ועוד

אפשר לשמוע בקו בית נאמן 0799270505 שלוחה 62

וכן בקול הלשון

שיעורים לצפייה גם בערוצים של מוסדות חכמת רחמים ושל בית

המדרש "אליהו הנביא" ובערוץ 2000 (ובאפשרויות נוספות).

שיעור קבוע בעז"ה בכל יום חמישי בשעה 6 בערב ברדיו קול תבונה

בסלפון 083012400. ובשידור חוזר בשלוחה 315 (ובאפשרויות

הדיגיטליות של הרדיו) וכן בקול הלשון

לחוננת ררב להוציא ככל וחבי הארץ ולמסרים: 0556797353

ההכומר יגיד "שבע קללות"... (הם לא יודעים מה לעשות ברכה או קללה, ומסתמא הכל בסדר). ואחר כך האשה הגויה הזאת תלד בן, והבן הזה נכרת מכלל ישראל כי הולכים אחרי האם. הבן הזה יבוא לבית הכנסת הרפורמי, ויגיד מה הוא עושה שם? יש לו כנסיה וזה יותר טוב! הכל נחרב. ואם ימשיכו בדרך הזאת, תוך שנים-שלושה דורות לא ישאר מהם פליט ושריד. האם אנחנו חייבים להחזיק אותם בכח? לא חייבים. מי שרוצה לחזור בתשובה הרבנים יחליטו באופן פרטי אם להחזיר אותו או לא, אבל השגעון הזה שכל אחד ואחד נעשה רב ומכשירים את הרפורמים זה חורבן ושממה.

"שומר נפשו ירחק מהם"

י. את זה רואים בלוט, לוט אומר לאנשי סדום יש לי שתי בנות "אשר לא ידעו איש" (בראשית י"ט, ח), יש לך הצעה יותר טובה מזאת?! הן לא התקדשו ולא התגרשו ולא שום דבר. אבל לא, הם רוצים שתתן לנו דווקא את האנשים האלה. מה יש באנשים האלה? מה שיש לנו היום, יש לנו מצעד התאוה, מצעד הבערות, מצעד הבהמות, מצעד הכסילים (אני לא אומר את זה כי באתי לייסד מפלגה)¹¹. צריך לדעת שזה אסור! יגיע הזמן שאנשים יבינו שהחורבן שיש בדבר הזה עולה ב-100% על הטובה שיש בו, אין בו כלום¹². אבל לזכור שזה לא דבר חדש, זה כבר היה בסדום ועמורה לפני 3000 שנה. כבר היו בהמות כאלה. למה הם עושים ככה? כי אפלטון הפילוסוף המטורף אמר שזה טבעי. זה טבעי?! פעם כשהמציאו את הסיגרייה אמרו שאי אפשר בלי סיגריה¹³, אבל היום מבינים שהעישון הוא סם המוות ומלאך המוות, עד שכותבים על כל חבילות הסיגריות: "אזהרה! משרד הבריאות מודיע שהעישון מזיק לבריאות"¹⁴. מליארדים של בני אדם התחילו לעשן ומתו באמצע שנות חיים שלהם. ויהיו עוד כאלה מהדברים של הבערות והסכלות הזאת, לכן צריכים להתרחק מהם. תראה כאלה אנשים - תברח מהם, תסביר לילדים שלך שזה לא דרך, זה לא חיים, לא ככה עושים. כל מה שעושים כביכול דבר חדש, זה כבר כתוב בתורה, סדום ועמורה כתוב בתורה, עישון בשבת כתוב - "לא תבערו אש" (שמות ל"ה ג'), הכל כתוב בתורה¹⁵.

"האהלה" מלרע

יא. יש שתי מלים בפרשה שהעולם לא מדקדקים בהם: הראשון שהם אומרים "וימרה אברהם **האהלה**" (בראשית י"ח ו). וקוראים את המלה "האהלה"

11. היה מישהו שרצה לייסד מפלגה והוא שומר תורה ומצוות. שאלו אותו, מה אתה אומר על מצעד הגאוה? אמר, זו תועבה, אבל כל אדם יש לו בחירה. חזק וברוך! אבל מה אתה אומר? זה בסדר או לא בסדר? זה מזויף! אנחנו חיים בדור שכולו זיוף.
12. ספרו לי על אחד שעובד בתל השומר והוא נגוע בנגע הזה. ואמרו לי שהוא כל הזמן משועמם, כל הזמן שומם, יש לו אשה ויש לו ממנה ילד, אבל האשה הזאת כל הזמן לבד, כי יש לו גם איש רשע כמוהו והם חיים כמו כלבים. ויש גם יותר גרוע. "גבר ועוד גבר, שניהם הולכים לקבר. אשה ועוד אשה, תכסמו בושה". כולם חושך ואפילה.
13. בשבת היו נמצאים בצער גדול ("יתפלגו" בערבית), כי איך אפשר לחיות בלי סיגריה? היה לנו שכן בחוץ לארץ שהיה מעשן, אבל בשבת לא מעשן. מה היה עושה במוצאי שבת? היה עולה למעלה על הגג מול הבית שלנו ומסתכל, מחפש אם יצאו שלשה כוכבים... עד שהיה מוצא את הכוכב השלישי ונגרע, אבן נגולה מלבו. היה מעשן - איזה תענוג!... **אשרי אדם שלא מעשן ולא יעשן לעולם.** כשאתה מעשן אתה הורס את החיים שלך!
14. אחר כך עשו משהו אחר: "משרד החיוך מודיע שהצחוק יפה לבריאות"...
15. פעם **הרב שך ע"ה** היה חולה וטפלו בו בבלינסון (כמדומני). והייתה שם אחות שטפלה בו מכל הלב, אבל היא לא הייתה שומרת שבת. והיא בקשה ממנו ברכה. אמר לה: את מעשנת? אמרה לו כן. אמר לה: תקבלי על עצמך שלא לעשן, כי זה לא בריא. אמרה לו: טוב, קבלתי. אחר כך אמרו לו: חשבנו שתגידי לה לשמור שבת או לשמור משהו אחר, ולמה בקשת ממנה משהו שלא קשור לתורה? אמר לה: אני ראיית אותה שהיא מעשנת בשבת, אם אני אגיד לה שלא לעשן בשבת, היא תגיד לי מה אתה בא להחמיר עלינו?! את תגיד לי מה לעשות. לכן אמרתי לה אל תעשני כי זה לא בריא, והיא יודעת שהעישון לא בריא, וממילא היא לא תעשן בשבת, ואני הרווחתי הרבה מצוות שהיא לא תעשן בשבת! אחרת יהיה לה מליונים של עוונות על זה שהיא עישנה בשבת, ויבא היום שהיא תתן דין וחשבון על כל מה שעשתה, אז הצלתי אותה בדרך עקיפה, בחכמה ובתבונה.

פסוקים, ד' - ארבעה פסוקים. אם תעשה בסדר הזה הכל יהיה בסדר. אדם ישתדל שכל מעשיו יהיו ברוכים ומסודרים.

תגן על האורח שלך

טו. יש דבר שהחינוך של אברהם אבינו לפני 4,000 שנה נשאר עד היום אצל הערבים. (אצלנו זה לא חידוש). אצל הערבים שאדם נכנס לבית חברו ואח"כ בא משהו אחר לריב אתו אומרים לו: 'אנא דלך'. מה זה ה'דלך' הזה?²⁰ 'דלך' פרושו אני אורח שלך ('ידכל' פירושו נכנס לבית של חברו) - 'אנא דלך' - אני בן חסותך, תגן עלי. בדרך כלל הם עושים ככה, והוא אומר אני שומר עליך. איפה מצאנו את זה? אצל לוט. שאומר "רק לאנשים האלה אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורת"י" (בראשית י"ט, ח), כיון שבאו בצל קורת"י, לכן אל תעשו להם רע. זה בדיוק 'דלך'. צריך ללמוד את זה. הערבים לא תמיד עומדים בדיבורם, אומרים 'דלך' ואחר כך תוקעים בו סכין רחמנא ליצלן. אבל אדם שיהיה אדם טוב, אם אירחת מישהו - תגן עליו. אל תפריעו לי בביתי, זה הבית שלי וזה האורח שלי, אל תפגע בו. ככה צריך תמיד לעשות.

צריך תמיד לעשות.

מי שברך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל השומעים ואת כל הרואים ואת כל הקוראים אחר כך²¹, שנזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו אמן ואמן.

20. יש כאלה כותבים "דחילק", מה זה הדחילק הזה - "לא חילק ידענא ולא בילק ידענא" (חולין דף י"ט ע"א)... מי שלא יודע לכתוב כותב ככה.

21. שומעים רואים קוראים ראשי תיבות 'שרק'. יש עוף ששמו חסידה, וכאשר יגיע המשיח מניח רגל אחת על אבן ורגל אחת על הרצפה, והוא שורק, אם הוא שורק סימן שהגאולה הגיעה, שנאמר (זכריה י, ח) "אשרקה להם ואקבצם" (חולין דף ס"ג ע"א). פעם אחת האדמו"ר מליובאוויטש הכניס אצבעותיו לפה ועשה שריקה. למחרת כל העיתונים שהם לא כל כך אוהבים את חב"ד כתבו 'הרבי המצפץ', 'הרבי השורק'. אבל אמרו אם הוא עשה ככה, סימן שהגאולה קרובה, שנאמר "אשרקה להם ואקבצם".

לו: למה אתה לא לומד, למה אתה מסתובב?! הן אומרות לו: תעזוב אותך, מה אכפת לך? הוא יגדל והכל יהיה בסדר. לא! נשים רחמניות כאלה בשלו ילדיהם, הם עושים את הילדים שלהם שיהיו חסרי לימוד, חסרי מוסר וחסרי דרך ארץ. לא לעשות ככה. אפשר להיות בתכלית המוסריות ולעמוד על האמת שלך¹⁷. ודבר שני: אברהם אבינו שימש מופת ודוגמא לדורות הבאים שימסרו עצמם על קדושת השם.

הפסקות פרשת חיי שרה בשבת במנחה ובשני וחמישי

יד. היום התחלנו פרשת חיי שרה. פעם היינו קוראים לכהן במנחה של שבת ובשני וחמישי (וגם בסידורים שלנו כתוב ככה) עד "ויענו בני חת את אברהם לאמר לו" (בראשית כ"ג, ה). מה הם אמרו לו? תחכה לעולה הבא... אח"כ ללוי עוד פסוק כזה: "לכל באי שער עירו לאמר" (שם פסוק י) ומסיימים. מה הוא ענה? תחכה לשלישי... זה לא בסדר. אבל לא הייתה ברירה, כי אם לא נעמוד שם, אז נצטרך לעצור באחוזת קבר' ו'קבר' ו'קבר'... ואנשים לא רוצים להפסיק שם. אבל יש סדר טוב מאד בסידורי האשכנזים, הסימן שלהם ז' ה' ד'¹⁸. הראשון קורא שבעה פסוקים ועוצר בפסוק: "לעם הארץ לבני חת". זה הראשון. ואח"כ העולה השני מסיים: "וישתחו אברהם לפני עם הארץ"¹⁹. אתה לא אומר דבר לא טוב. אתה לא אומר 'לאמר' - תחכה וההמשך יבוא... לא תעשה ככה. אתה אומר ז' - שבעה פסוקים, ה' - חמישה

17. ספרו על הרב שך ע"ה שמעולם לא פגע באיש. וזה היה לי פלא גדול, כמה שהוא מדבר, אבל לא היה פוגע בן אדם. הוא היה אומן בבין אדם לחברו. חי 102 שנה ואולי יותר. ואין זכה לאריכות ימים? היה מיוסר וחולה וסובל, אלא שזה בזכות הדבר הזה שלא היה פוגע באנשים.

18. היה לי פעם ספר שכל פעם שקוראים פרשיות של שני וחמישי כתוב שם מספר הפסוקים. בדרך כלל לא מגיע למעלה מעשרים, כי שלושתם בייחוד זה עשרה פחות או יותר. אבל לא עושים עשרים פסוקים בבת אחת (אולי רק בפרשת ניצבים זה ככה).

19. מה לעשות? אברהם אבינו משתחוה לפני עם הארץ. כי כאשר אדם צריך אדם, אפ' שהוא עם הארץ הוא ישתחוה לו...

"ידוע בסמרי הקבלה כי אחד התיקונים הגדולים ביותר לבעל נשואים את הנזירות ולפנתות את הנזיל לבריאות. לרפואה ולרצולתת - זה סריון נכס..."

פדיון נפש

מידי שבוע נערך פדיון נפש על פי הסדר שתיקן מרן החיד"א המסוגל לישועות

ע"י רבני הישיבה הי"ו

מחיר לכל שם: 54 ש"ח

למסירת שמות התקשרו:

08-6727523

או שלחו הודעת SMS

שבת בוגרים

כסא רחמים

שבת בוגרים

כסא רחמים

בהשתתפות

מרנן ורבנן רבני הישיבה

פרשת תולדות

ב' כסלו תשפ"ב

מלון ניר עציון

לפרטים אויזו

058-321-62-28

סדרת "ארים נסים" על הש"ס

חידושים בעומק העיון לצד הערות קצרות, ביאורים בפשט לצד הגות קולעות. בחלק מהכרכים מצורף מבוא נרחב ומקיף בדרך הלימוד ועוד.

מוסכתות: פסחים, יבמות, גיטין, בבא מציעא, כתובות

ספר לא תשיך:

על פרק איזהו נשך מומסכת בבא מציעא

בקרן על חומש

אסף המזכיר

למעלה מאלף מערכות בנושאים שונים.

כללים בגמרא, פוסקים, חידות, פתגמים, פרפראות לחכמה.

מגדולי ישראל ד' חלקים

אסופת מאמרים על גדולי ישראל מכל הדורות ומכל העדות. החל מתקופת הראשונים, עד רבני דורנו מרן הגר"ע יוסף והגר"מ אליהו זצ"ל. בנייתוח מדויק של אישיותם ושיטתם. מזוית ראה נדידה ומקורית. ומתוך היכרות מעמיקה בכתביהם.

הספר בלול בחידושי תורה, ודומה שאין שני לו בתהום זה.

נוכח השלחן

חידושי ש"ע וטוב"י מהגאון רבי שאול הכהן זצ"ל

כסא המלך

חידושים וביאורים על הרמב"ם עם אגרת המוסר לרמב"ם

כל ספרי מדן ראש הישיבה במבצע

15%

הנחה

כ"ה חשוון-ט"ז בכסליו
בנות הישיבה בלבד

להזמנת הספרים < 03-6714821 | 5 או במייל: kise821@gmail.com

גפרי מהן דאש ישיבה

מבצע 15% הנחה

שו"ת בית נאמן

עשרות שאלות ותשובות ארוכות בנושאים שונים בהלכה, תוך מושא ומתן בראשונים ובאחרונים, בעומק העיון, בבהירות, הסברא וביושר ההכרעה.

שו"ת מקור נאמן

ב' חלקים

אלף שאלות ותשובות מרתקות (בכל כרך) בנושאים רבים ומגוונים.

חלק א'

גם בצרפתית 60 ₪

ה' נסי ב' חלקים

חלק א' הגדה של פסח עם חידושים מתוקים וערבים. חלק ב' הלכות פסח עם הערות והארות, תשובות בענייני פסח, חידושי רמב"ם ושי"ע ועוד.

השיעור

מקבץ עלוני 'בית נאמן' ח"א (שנת תשע"ו), בלולים במקרא במדרש בהלכות ובאגדות.

דרכי העיון

מאמרים בשיטת הלימוד

בקרוב! בשילוב עם

קונטרס דרכי הלימוד

ובתוספת מאמרים

חדשים

בית נאמן על התורה

ב' חלקים על חימש בראשית מכיל 3 מדורים:

חידושים וביאורים מתוקים וערבים על המקרא ומפרשיו.

לאוקמי גירסא בירורים ונוסחאות בתרגום אונקלוס

הערות והארות במפרשי המקרא

קונטרס טעמי המקרא וענייני המקרא.

סנסן ליאיד

חידושים וביאורים על ענייני פורים

חידושים על מגילת אסתר, מסכת מגילה (בבלי וירושלמי), רמב"ם ושי"ע (הלכות פורים), ביאור פיוט מי כמוך בארוכה, שאלות ותשובות, מכתבים בהלכה, חידות ופתרון, מערכות, ועוד.

050-415-85-6

ילוי נשמת הרבנית אסתר לואיזה מאוזן ובתה גאולה ע"ה

